

[Forsvarsministeren.]

streges baade i Betænkningen og i Gaar meget stærkt af det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, at denne fremstrakte Haand er i Virkeligheden ikke et Tilbud om at samles paa et Grundlag, hvor man saa bliver staaende, det er en Haand, man strækker frem for dermed at have Mulighed for at drage de andre Partier endnu længere over i den Retning, som Det konservative Parti ønsker. Man understreger udtrykkeligt, at dette Forslag fra konservativ Side er ikke i Overensstemmelse med Det konservative Partis virkelige Ønsker, med Det konservative Partis principielle Ønsker, men at man, saa snart der bliver Mulighed derfor, maa ønske at gaa videre. Det vil altsaa sige, at hvis man i Øjeblikket samledes paa det konservative Forslag, som ligger her i Tinget, vil vi i Morgen øjeblikkelig møde fra konservativ Side en ny Agitation. (*Kristen Amby*: Nej!). Jo, det vilde ikke vare længe, før man hørte, at dette var et Hensigtsmæssighedsstandpunkt, et Øjebliksstandpunkt, et Kompromis med de andre Partier, men at Det konservative Parti i Virkeligheden ønskede at gaa videre, at Bestræbelserne nu maatte sættes ind paa at komme videre ad den Bane, da den Ordning, man havde gennemført, i Virkeligheden var utilfredsstillende, fordi man havde maattet gøre Indrømmelser til de andre Partier.

Jeg maa sige til de Konservative, at dette er ikke i Overensstemmelse med min Opfattelse af Begrebet Samling om Sagen, Begrebet at løfte Sagen op over Partirammerne, som man taler om fra konservativ Side. Hvis der er virkelig alvorlig Mening i Kravet om, at der skal skabes noget, der kan holde, maa det betyde, at Partierne giver Tilslutning til et Standpunkt, der betyder en varig Ordning, der afgør Sagen, hvorefter Partierne indstiller den politiske Diskussion, idet man siger: Her er en Ordning, som Partierne er samlede om, og som derfor har den Tilslutning i Befolkningen, der, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft sagde i Gaar, er den egentlige afgørende Værdi i et saadant Forslag. Men Samling paa den Maade, at Det konservative Folkeparti inviterer os andre til at komme over paa deres Forslag og samtidig siger: Det er alligevel ikke tilfredsstillende, vi maa videre — nej, jeg undrer mig ærlig talt over, at man fra konservativ Side kan fortsætte denne Tale om, at de bestræber sig for at hæve Sagen op over Partierne. Vi vil nok komme til at høre den i den Tid, der kommer, men enhver,

der vil tænke denne Sag igennem og tænke de Konservatives Argumenter og Forslag igennem, vil være klar over, at dette Forslag fra konservativ Side i Virkeligheden kun er et Hensigtsmæssighedsforslag, et Øjebliksforslag, der skal være Springbræt for yderligere Krav. Det er jo tydeligt sagt fra konservativ Side under denne Forhandling. Men dermed maa efter min Mening Det konservative Folkeparti ogsaa ophøre med sine Talemaader om at løfte Sagen op over Partierne, de kan ikke regne med, at Folkets Flertal kan tage disse Talemaader alvorligt.

Det konservative Folkeparti har under Behandlingen i Udvalget stillet et Forslag om at udsætte Sagen, at gøre den til Genstand for en ny Forhandling med det, de kalder den ansvarlige Sagkundskab. Det glæder mig, at man ikke har valgt et stærkere Udtryk, som man somme Tider har været tilbøjelig til, derved fritager man mig for adskillige Bemærkninger, jeg ofte har været fristet til at fremsætte, naar man begynder at dele og gøre Skel inden for den militære Sagkundskab. Man ønskede altsaa en ny Forhandling om dette Spørgsmaal, det vil i Virkeligheden sige en Udsættelse af Sagen et halvt Aar, maaske et helt Aar. Det maa unægtelig undre at faa et saadant Forslag fra konservativ Side, da Partiet et helt Aar har sagt, at Sagen hastede voldsomt. Jeg opfatter derfor ogsaa det Forslag nærmest som en Høflighedsakt over for Generalkommandoen, som man mente det rimeligt at gøre, inden Partiet fremsatte sit eget Forslag, der jo i øvrigt paa ingen Maade er i Overensstemmelse med det, Generalkommandoen mener skulde fremsættes.

Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti sagde i Gaar, at der var navnlig to Krav, som maatte opfyldes, hvis en Ordning skulde have nogen Værdi, nemlig Sikring af Hovedstaden og dermed Regeringens Handlefrihed og dernæst Grænsesikringen. Vi har været inde paa det før, og jeg skal ikke argumentere længe paa dette Omraade, men jeg maa gøre nogle Bemærkninger dertil. Forholdet er nemlig det, at det konservative Forslag ikke betyder en saadan Garanti eller en saadan Sikring; det betyder mere end Regeringsforslaget, det behøver vi ikke at diskutere, men Det konservative Folkeparti kan ikke med sit Forslag om de Forøgelser, her er Tale om, sige: Her har Landet virkelig opbudt sin Kraft, saaledes at alt, hvad der kan gøres, er gjort for at skabe en Sikring for Hovedstaden eller for Grænsen, ingenlunde. Det